

Extremadura

Kossornas himmelrike eller sökandet efter tjuren Ferdinand

Text, foto och layout: Jola & Thomas Johnsson

26 april - 4 maj 2013

Extremadura

Kossornas himmelrike eller sökandet efter tjuren Ferdinand

26 april - 4 maj 2013

Innehållsförteckning

Dag 1	Transport från hemmet till Oropesa i Spanien	4
Dag 2	Besök hos Karin och transport till Turjillo	7
Dag 3	Utflykt till fälten vid Bélen och norr om Turjillo	9
Dag 4	Via Monroy till Torrejon el Rubio	14
Dag 5	Besök i nationalparken Monfragüe	20
Dag 6	Besök i Caceres och i Turjillo (Östmarknaden)	24
Dag 7	På Gredosbergens sydliga sluttningar	28
Dag 8	Utflykt till bergen norr om Cazalegas	30
Dag 9	Åter mot Sverige	34

Syftet med resan var att besöka det vackra landskapet i Extremadura, dess djur och växter samt historiska platser. Och att få njuta av vackert boende och god mat och dryck. Sist men inte minst att hitta tjuren Ferdinand, den muskulösa, svarta spanska tjurrasen, som används vid tjurfäkningar.

Resan genomfördes enligt vårt traditionella koncept: Beställ två flygstolar och en hyrbil. Kör därefter dit näsan pekar, stanna där du trivs och res vidare när du sett dig mätt!

Vi hyrde en bil - en svart Kia Ceed, diesel - och körde totalt 118 mil under en dryg vecka. Resan kostade totalt 1 116 kr/person och dag. Hade vi inte missat flyget hem hade siffran varit 900 kr/dag och person!

Text, foto och layout: Jola & Thomas Johnsson, Solbrinken 7, 281 41 Hässleholm, 0451-809 81, 070-331 61 26
thomas.johnsson@studieframjandet.se
www.clangula.se

Utsikt från byn Oropesa
över slätten nedanför de
snöklädda Gredosbergen

1972 kom jag för första gången till Spanien, då för att titta på fåglar med en av, numera välkända, Temaresors första resor. Vi besökte Andalusien och norra Marocko. Sedan dess har det blivit ytterligare tre resor till Spanien; Costa del Sol (2) och Mallorca. Under senare år har vi haft som mål att göra en triologi av våra spanska resor; 2008 besökte vi Andalusien, 2011 Pyreneerna och just i år (2013) Extremadura. Efter sju resor har vi fått en väldigt bra bild av landet Spanien, både avseende kultur och natur. Och vi har trivts väl på Iberiska halvön!

Om vår resa till fantastiska Extremadura i månadsskiftet april – maj handlar denna lilla reseberättelse. Vi upplevde ett synnerligen vackert landskap med riklig förekomst av intressanta fåglar och undersköna blommor. Det var ju i detta område, som tjuren Ferdinand satt under sin korkek och luktade på blommorna.

Två färger kom att dominera landskapet i hög grad; gyllengult och mörkt blålila.

Extremadura är en autonom region i västra Spanien. Extremadura omfattar de två största provinserna i Spanien, Cáceres och Badajoz. Huvudstad är Mérida.

Svart stare sjunger från husets takpannor, t o m mer exalterat än våra egna starar

Berättelsen om resan till Extremadura

Fredagen den 26 april

På torsdagskvällen hade vi genomfört Studieförbundets årsmöte på Hässleholm Kulturhus. Eftersom väckarklockan ringde redan klockan 04:00, blev det inte så mycket sömn i natt. Vi lämnar Solbrinken i kyligt väder och noterar att grönskan ännu inte slagit ut, tar en taxi till järnvägsstationen och tåget till Kastrup. Vi flyger denna gång med SAS, som lämnar Köpenhamn kl 08:55 och anländer till **Madrids flygplats Barajas** drygt tre timmar senare.

Vi noterar mulet väder och ett lätt regn och ringa 16 plusgrader. Allt är dock nyutslaget och vackert! Vi hämtar ut en svart Kia Ceed (diesel) av samma märke som min egen bil från uthyrningsfirman Firefly – och tecknar en allriskförsäkring (43 euro).

Strax efter klockan 14 lämnar vi Madrid, kör fel längs de hypermoderna motorvägarna, får vända och kommer rätt. Först efter en dryg timme har vi kommit ur staden och den hetsiga fredagstrafiken. Här gäller det "att ha is i magen" och "tungan rätt i mun" för att lyckas med detta. Vi kommer upp på motorvägen A5, eller autovia, som man säger i Spanien, som snabbt tar oss i sydvästlig riktning. Vi köper en macka på en mack (var annars), njuter av vidsträckt slätter och blommande vägrenar och fält. Det har slutat regna och temperaturen arbetar sig upp till 20 grader – Det är sommar!

Klockan halvfem känner vi oss mätta på motorvägskörandet och tar av till den lilla byn **Oropesa**, som ligger på en kulle strax söder om motorvägen. Längst upp på kullen finner vi spanske kungen Carlos V:s slott (1500-talet) och en fin kyrka. Den omgivande byn består av små hus och smala gränder. Vi tar in på Hosteria Oropesa (tel 925 43 08 75) och får ett trevligt rum med utsikt över ytterligare en kyrka (med tillhörande storkbo). Därefter går vi – med hjälp av några småkillar som vill testa sin skolengelska - till den lokala handlaren och köper lokala specialiteter. Den vänlige köpmannen ger oss råd om lämpligt bröd, oliver, tomater, vällagrad ost, iberico-korv och, inte minst, goda viner från Extremadura. Vi möter även en svensk kvinna, Karin Linell, som bott i Spanien sedan hon var i tjugoårsåldern. Mestadels i Costa del Sol men numera här i det betydligt lugnare och mindre varma Oropesa. Hon bjuder hem oss till följande morgon.

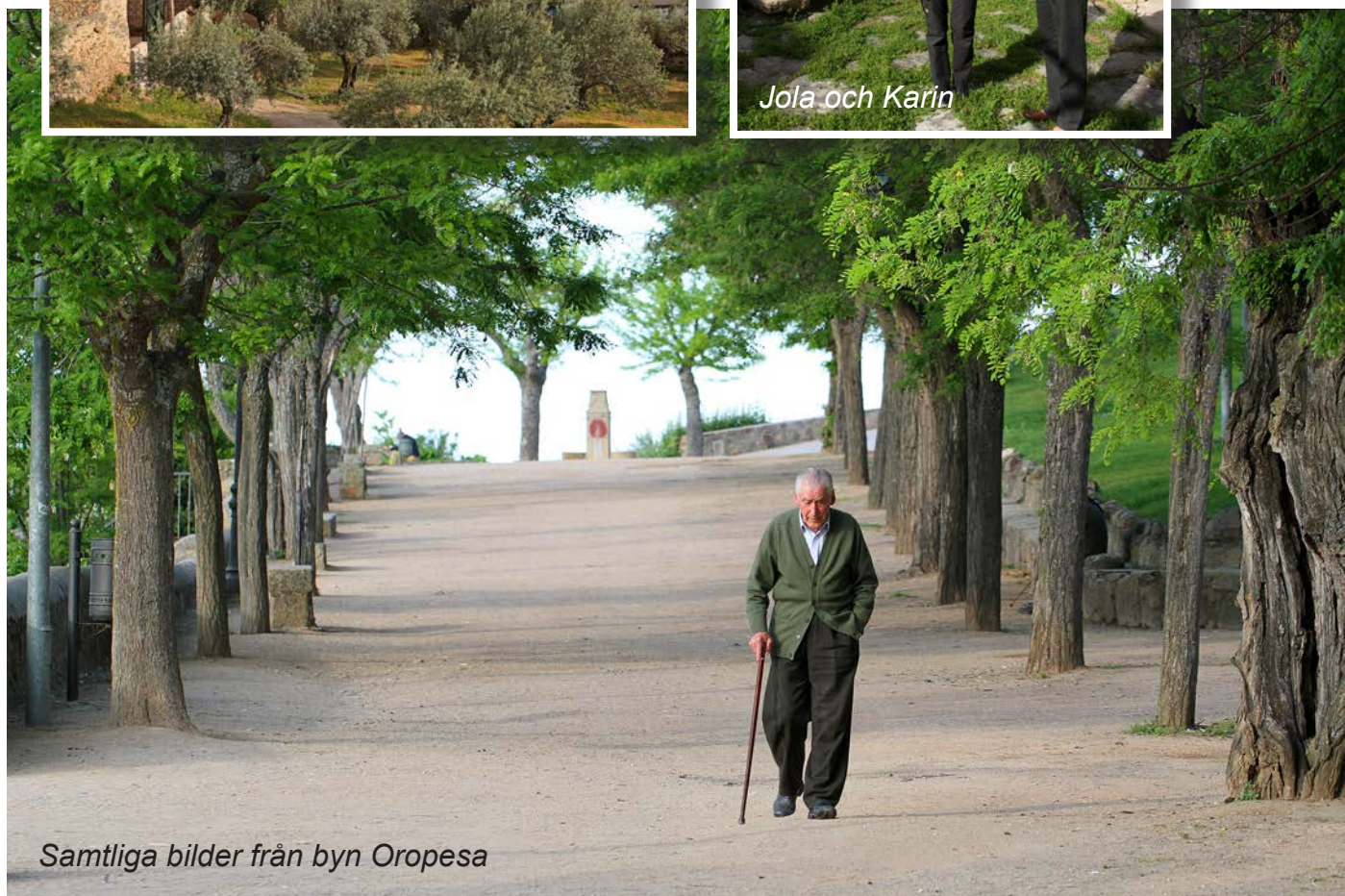
Vi återvänder till vårt rum och dukar upp en läcker måltid på fönsterkarmen, njuter av maten och vinet, storkarna, de skriande tornseglarna, sjungande gulhämplingar, vingflaxande svarta starar och ryttlande tornfalkar. Vi noterar att syrenerna blommat över och att de falska akaciorna satt sina första blommor. Vädret är sammetslent och inbjuder till en promenad.

Efter måltiden går vi en runda runt kyrkan och den lilla byn, slinker in på en av många små barer och talar fotboll med en trevlig spanjor i över en timma, utan att kunna ett ord spanska, eller vara det minsta intresserad av fotboll – en social bedrift! Han bjuder på två glas holländskt öl av märket Amstel.

Vi ramlar i säng, lätt utmattade, vid 22-tiden och konstaterar att vi idag kört 19 mil. Det åskar under natten och regnet vräker ner.

Hosteria Oropesa

Samtliga bilder från byn Oropesa

Lördagen den 27 april

Vi vaknar klockan 8 efter en god natts sömn. Idag är det vår bröllopsdag. Dagen börjar med en spansk frukost, d v s en cafe con leche och fyra mufins (that's it)! Utsikten mot de snöklädda Gredosbergen är bedårande (2 600 m ö h), liksom den klara och friska morgonluften. Tyvärr lite i kyligaste laget (11 grader). Svart rödstjärt sjunger sprakande.

Klockan 10 träffar vi Karin Linell, som visar oss ett trevligt boendekoncept för oss turister, nämligen casa rural (som att bo i ett spanskt hem). Hon visar oss också sin lilla by och hur hon renoverat ett gammalt hus i byns centrala delar. Hon berättar att det inte regnat så mycket i detta område sedan 1947 och att det just nu är kyligare än vanligt. Över våra huvuden far de vita storkarna fram och åter, tillsammans med tornseglare och klippsvalor. Vi hör sång från gulhämpling och steglits. Karin berättar vidare att karaktäristiska maträtter i Extremadura bl a är lamm, kikärter, pata negra (fläskkött), jamon del Iberico (fläskkött), carne retinta (kalvkött) och vin och tapas. Det röda vinet "Habla" är ett av områdets bästa viner. Karin och hennes trädgårdsmästare ger oss många tips om lämpliga lokaler i Extremadura. Vi tackar för alla tips vi fått och tar farväl av dem båda.

Vi lämnar vår trevliga "hosteria", äter en andra frukost vid torget i Oropesa (tortilla) och träffar vår fotbollsintresserade spanjor sedan igår kväll. Strax efter halvtolv lämnar vi byn och far cirka tio mil på fantastisk motorväg (A5), över breda slätter och genom ett lätt kuperat område, där antalet solitära ekar ökar ju närmare Extremadura vi kommer. Längs vägen ser vi ett flertal stora anläggningar med solceller. Vägrenarna är ett hav av blommor i mörklila och gyllengult. Överallt vandrar födosökande vita storkar.

Vid 14-tiden kommer vi fram till staden **Turjillo**, som ligger uppe på en kulle i det stäppliknande landskapet. Längst upp på kullen tronar en borg och några kyrkor. Vi går en promenad längs trånga och branta gränder. Husen är gamla och i sten och hela byn ger ett tillslutet och brungrått intryck. Längst upp ligger en väldig borg, delvis i ruiner, och några kyrkor i sten. Runt vissa av husen finner vi prunkande trädgårdar. Uppe från borgen har vi en vid utsikt över ett stäpplikande, lätt kuperat område med stenmurar och betesmarker. Hela området är översållat att "granitbumlingar", som liksom verkar utslängda över marken.

Vid det stora torget finner vi en stor staty av Francisco Pizarro, född mellan 1471 och 1478 i Trujillo, Extremadura, Spanien, död 26 juni 1541 i Lima, Peru, var en spansk conquistador, Inkarikets erövrare och grundare av staden Lima, huvudstad i Peru. Vi känner historiens vingslag!

Det är gott om fåglar: Häckande vita storkar, torn- och rödfalkar runt byggnaderna, liksom gråsparvar och kajor. I lufthavet ovanför byn finner vi gåsgamar och brunglador. Med glädje noterar vi även härfåglar och bleka tornseglare. Vi njuter en Amstel-öl och några gröna oliver på en bar, innan vi börjar sökandet efter lämplig bostad för natten. Som vanligt tar det inte lång tid att hitta något lämpligt; ett tvåstjärnigt hostel i byns utkant. Det är en lite mindre klaustrofobisk känsla att bo i byns utkant. Vi handlar vin, tomat och bröd - som komplement till det vi handlade igår - hos den lokale handlaren och avnjuter måltiden på vårt hotellrum.

Vädret inbjuder till en promenad (19 grader och vindstilla) och ett kort barbesök med öl och tapas. det finns många barer att välja bland. Idag kommer vi tidigt i säng och innan vi somnar noterar vi att vi kört 11 mil idag.

Brunglada

Conquistadoren Pizarro

Gamla Turjillo

Byn Turijillo ligger på en kulle i ett stäppartat område

Välsmakande tapas

Fingerborgsblomma

Söndagen den 28 april

Idag vaknar vi strax efter klockan 8 av att en svart stare sjunger intensivt från takåsen på andra sidan gatan. De svarta stararna är större ljudekvilibristar än våra egna starar. Det är mulet och kyligt och morgonen känns "seg". Efter frukosten känner vi oss dock bättre till mods, det har klarnat upp och solen tittar fram. Tyvärr hänger snålblåsten kvar och termometern kämpar sig inte över tolv grader idag.

Vi kör ut på de välkända fälten öster om **Bélen** för att titta efter stäppfåglar. Vi möter stora böljande marker, som skiftar i lila och gult beroende på vilka örter som blommar. Många kor, och framförallt, mängder med får betar på fälten. Det är gott om vattenpölar lite varstans, vilket indikerar det myckna regnandet under senare veckor. Även bäckarna är välfyllda med vatten och på många ställen lyser vattenytorna vita av blommande vattenmöja.

Vi stannar ute på fälten under hela förmiddagen och kör drygt två mil. Trots idogt tittande hittar vi inga trappar, vare sig stor- eller småtrapp. Vi glör "så vi får mjölksyra i ögonmusklerna", som Jola uttrycker det. Vi saknar tubkikaren i detta läge. Vi noterar dock grå- och gåsgamar, brunglador, ormvråkar och tornfalkar samt en vacker hane av ängshök. Bland kreaturen går vita storkar och en liten flock kohägrar. I ett kallt träd finner vi åtta häckande vita storkar. Vägrenen omges av stängsel med skyltar om "Privado" – Det är alltså långt från Sveriges givmilda allemansrätt! Här lyckas vi dock få bilder på härfågel, tofslärka, rödhuvad törnskata, svarthakad buskskvätta, gök och kornsparv, antingen sittande på marken eller uppe på stängslet. Vi hör sång från kalenderlärka och sånglärka.

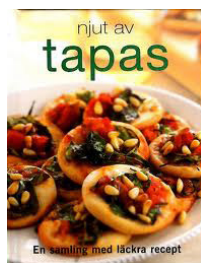
Vid 14-tiden är vi tillbaka i Turjillo för att äta lunch. Vi äter fem sorters tapas (friterade räkor, tortilla, stekt fläsk, korv och kalvkött) och dricker varsin Amstelöl. Den lilla restaurangen är trevlig och maten smakar gott. Måltiden, som verkligen mättar, kostar 15 euro.

Eftermiddagen ägnar vi området norr om Turjillo. I förstone kör vi rejält fel och tvingas "vända på en femöring" inne på en trång liten bygata. Tur att vi har allriskförsäkrat bilen! Vi kommer dock rätt efter ett tag och tar den smala vägen mot byn **Monroy**. Först kommer vi genom ett kargt område med stenmurar och "granitbumlingar", sedan till glesa ekskogar med blomsterrika vallar och slutligen till trädlös stäpp.

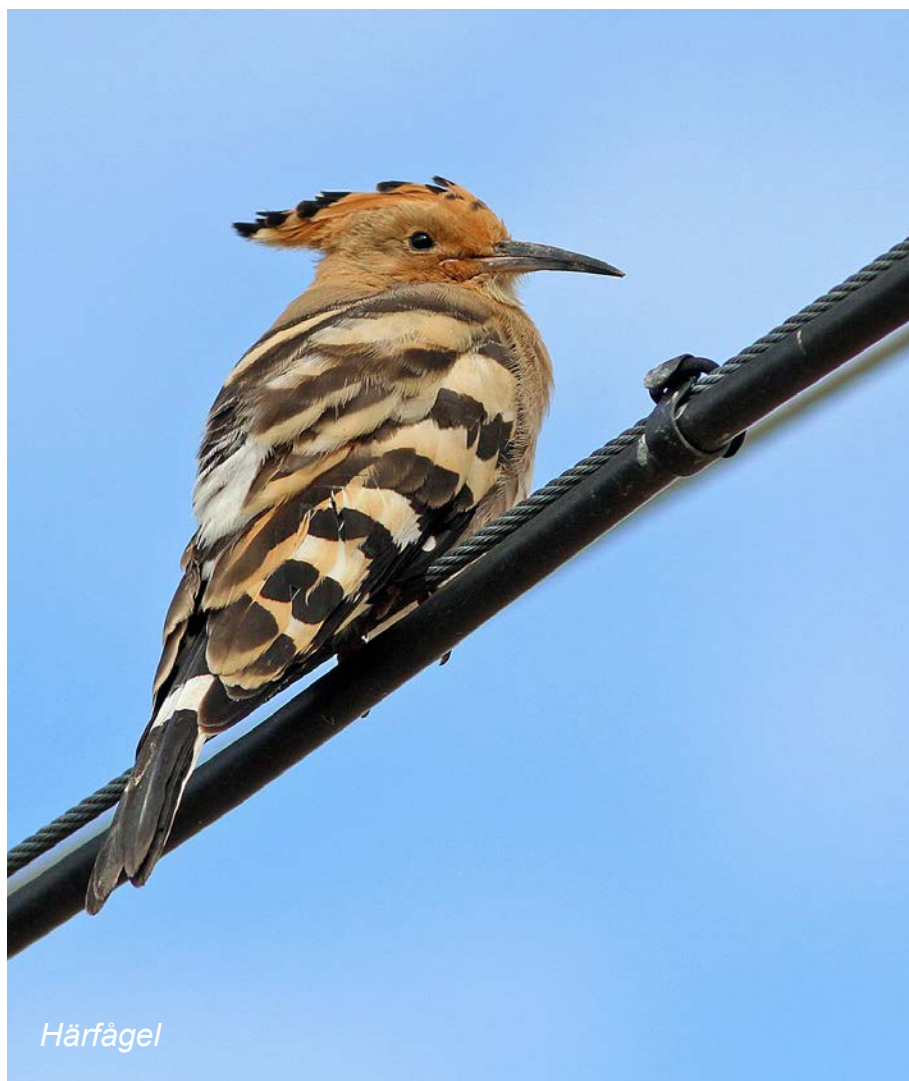
I den vackra "dehesa" (solitära ekar ute i vallen) hittar vi rikligt med blåskator, enstaka biätare och flera arter svalor; Ladu-, hus- och rostgumpsvalor. Vid ett tillfälle observerar vi en ung kejsarörn och en art som blir till ett nytt "kryss" för mig: Iberisk varfågel. Göken ropar från flera väderstreck.

Klockan 18:30 är vi åter i Turjillo, handlar vin och bröd. Liksom tidigare blir det ett "vino tinto" vid namn "Lagares, Tinto Barrica 2010", med druvor från Extremadura. Jag har sagt det tidigare men det tål att upprepas: "Lokalt vin passar ofta väldigt bra till den lokala maten"! Vi såg idag det tidigare omtalade vinet "Habla" men det kostade 19 euro för 75 cl, så vi lät det bero.

Vi har kört 8 mil idag och halva tanken är förbrukad!

Tapas är ett samlingsnamn för smårätter som härrör från Spanien, men har influenser från hela Medelhavet. Namnet kommer från verbet tapar, som kan översättas med "att täcka", som i att lägga på ett lock. Det sägs att man förr i världen hade problem med flugor och insekter i barerna och helt enkelt täckte över ett stopp med vin med ett litet fat som man la lite skinka och andra smårätter på. Tapas kan vara allt möjligt men det mest förekommande är skivor med olika sorters ost och skinka, tillagade grönsaker, friterad fisk och skaldjur i marinad.

Härfågel

Stenskvätta

Fälten öster om Bélen

Tornfalk

Kornsparv

Kohågrar

Biätare

"Dehesa" när den är som vackrast

Blå snokört

Ärtörne

Rödhuvad törnskata

Brokax

Afodill eller dödsilja

Luddvicker

Måndagen den 29 april

Vi vaknar som vanligt kring klockan 8. Det har regnat i natt och det är fortfarande tunga moln över himlavalvet och det faller ett lätt duggregn. Sju grader varmt (eller kallt, om jag ska vara ärlig). Svartstaren håller konsert. Vi handlar hos den lokala handlaren, träffar tre danskar som under morgonen sett stortrapp längs vägen mot **Monroy**, och lämnar Turjillo. Dagens tur är planerad till en rutt som först tar oss till den lilla byn Monroy (nordvästlig riktning) och sedan till byn **Torrejon el Rubio** (östlig riktning). Vi passerar, liksom igår, genom betesmarker med granitbumblingar, genom ytterst vackert eklandskap och över vida stäpper, där vissa är uppodlade samt genom en brant flodravins. Fälten är översållade med blommor i olika färger, bl a fransk lavendel, blå snokört, vita "cistus", röda vallmon, gula ginst av olika arter, högresta jättfänkål och ståtliga afodiller (dödsiljor). En vägren kan inte vara vackrare och mer blomstersmyckade än här!

Vi gör en avstickar halvvägs till Monroy, och kommer ner till en stor, vitmålad estancia med många kor och hästar på de omgivande betesfälten - en pastoral miljö med ett stort lugn i sin utstrålning. På några halvt raserade byggnader häckar ett tiotal vita storkar, liksom i några av de bredkronade ekarna. I lufthavet ser vi tornfalkar, brunglador och enstaka dvärgörnar. Steglitser furagerar i tistelbestånden och blåskatorna flyger tyst fram mellan ekarnas lövverk.

Väl utkomna på de mer öppna fälten uppenbarar sig ett antal flockar av gåsgamar (ca 70 ex totalt) och grågamar (ca 10 ex totalt) samt en enstaka smutsgam. Till följd av det mulna vädret verkar de ha "flygförbud" och sitter mest stilla på marken eller torkar sin utbredda vingar. En vacker hane av ängshök passerar och en väl dold tjockfot tar till vingarna.

När vi kommer närmare Monroy upptäcker vi "tjuren Ferdinand", eller en exakt kopia av den svarta, atletiska tjuren, som oftast används vid spansk tjurfäktning. Så fann vi honom till slut! Vi ser även ett stort antal andra kreatur, både ute på fälten och under de solitära ekarna, och vi kan bara konstatera att detta måste vara "kossornas himmelrike". Bättre kan dessa välmående djur inte ha det, jag lovar er.

Vi lämnar de enorma stäpperna och kommer ner i **Rio Almontes ravin**. Här blir sidorna branta och fyllda med träd och buskar samt blommande ängsmarker.

Klockan 14:40 kommer vi till den lilla byn Monroy, parkerar vid det apelsinträdsomgärdade torget och noterar att vita storkar häckar på både borgen och kyrkan. Vi besöker en av torgets barer och beställer en cafe con leche och några tapas.

Vi lämnar byn, som väl får sägas vara typisk för en by i Extremadura, och får österut på en synnerligen undermålig väg mot Torrejon el Rubio (den sydligaste av de två vägar som går österut). Vi kompenseras dock av underbara ekskogar med blommor, kor och hästar samt enstaka estancieros.

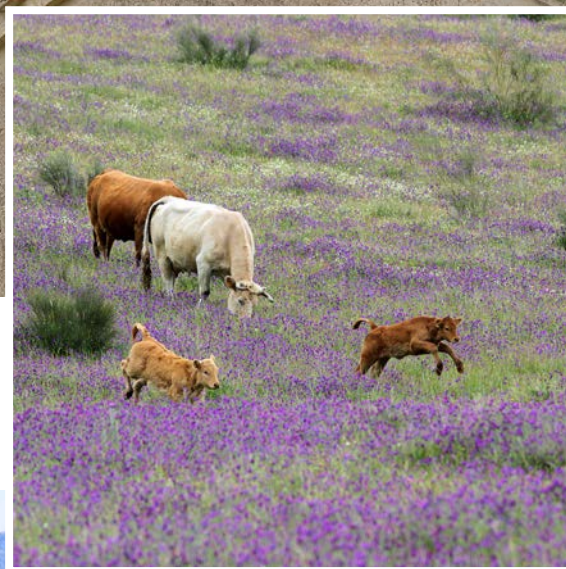
Klockan 16:30 kommer vi fram till Torrejon el Rubio, det regnar och åskar och molnen är blygrå. Vi tar in på byns "casa rural" och får ett jättemysigt rum i typisk spansk heminredning till det rimliga priset av 50 euro per natt.

När regnet väl upphört går vi en promenad för att bekanta oss med byn, besöker handlaren och baren vid kyrkan. Lite senare äter vi middag i föns-terkarmen - och njuter som vanligt av några storkbon på en hög byggnad i vår närhet. Ikväll blir det ett rött vin (Pitarra Chudin från Extremadura), tortilla, chorizikorv, ost, tomat, oliver och nybakat bröd.

I säng strax efter klockan 20 - att resa på upptäcktsfärd tar på krafterna. Idag har vi kört drygt 8 mil.

Samtliga bilder från Torrejon el Rubio

På väg mot Monroy

Dvärgsolvända

Smalbladig cistros

Gullhø

Svarthakad buskskvätta (hona)

Tisdagen den 30 april

Som vanligt "slår vi upp de blå" vid åttasnåret, konstaterar mulet väder och fyra grader varmt (bara det inte börjar snö innan vi kommer hem!). Vi äter frukost i baren, sätter på oss en extratröja mot kylan och ger oss av strax efter klockan 10.

Målet idag är att besöka **nationalparken Monfragüe**, avsatt som naturreservat 1997, som biosfärområde 2003 och som nationalpark så sent som 2007. Parken är på sina ställen mycket kuperad och täcker en yta om 18 000 hektar. En anledning till områdets skyddsvärde är förekomsten av sällsynt oförstörd "vintergrön Medelhavsskog" och den mångfald, både avseende arter och individer, av rovfåglar.

Innan vi kommer fram till nationalparken passerar vi en djup flodravín - **Arroyo de la Vid** - med försärla och riklig förekomst av vilda fingerborgsblommor.

Vi kommer in i parken och tar oss på en liten slingrande väg upp till kyrkan/slottet med samma namn som parken. Den sista biten får man gå längs branta trappor. Vägen kantas av typisk ekskog med ett hav av blommor under träden, bl a kuddar av gula ginst och lila fransk lavendel samt ljuslila italiensk gladiolus. Uppe vid slottet har man byggt en fin utsiktsplattform med en enorm utsikt över parken, den uppdämda floden **Rio Tajo**, de branta klipporna och den typiska Extremadura-ekskogen.

Här uppe finns redan ett tiotal fågelskådare med tubkikare och långa telelinser. Vi hinner också ta värme efter den kylslagna morgonen. Nu när termiken kommer igång efter några timmars sol, blir antalet fåglar plötsligt många. Vi ser ett 30-tal gåsgamar, varav några passerar i ögonhöjd och på nära håll. Vi ser minst två vita smutsgamar och ett flertal brunglador samt en blåtrast.

Vi återvänder till vår bil och kör fram till den välkända klippan **Penafalcon**. Här har man ordnad en lång plattform i trä, där redan mängder med människor står med kameror och tubkikare. Vi förstår snart varför här är så många "skådare". Platsen är fantastisk, därför att man kan på nära håll studera häckande gåsgamar (ca 50 par) tillsammans med svarta storkar och smutsgamar (några par vardera). Jag kikar avundsjukt på en fotograf med sitt 600 mm Canon-tele; Han kommer nära han! Vi hör och ser också klippspärv, blåtrast, rostgumpad svala, gulhämpling, bofink och talgoxe. Vid några tillfällen får jag hyfsade närbilder på flygande svart stork, till boet är avståndet dock för långt!

Vi fortsätter vår dagsetapp och stannar till i den lilla byn **Villareal de San Carlos** - ett pyttelitet samhälle med vackra stenhus byggda i skiffersten. Vi släcker törsten med en spansk öl och en liten tapa (som man alltid får när man beställer dryck). Vår färd går vidare i östlig riktning. Vi stannar till vid ett kraftverk vid floden Tajo och ser ytterligare en koloni med gåsgamar - och mängder med häckande hussvalor vid kraftverksdammen. I skogen får vi möjlighet att fotografera de vackra blåskatorna på nära håll. På en annan utsiktsplats finner vi ytterligare fågelskådare som visar oss ett häckande par av grågam i en korkek (fint det där!) och en dvärgörn.

Lite längre fram kommer vi in i en renodlad korkekskog med riklig undervegetation. En sommargylling sjunger intensivt, eftermiddagen till trots, och turturduvornas knastertorra korrande hörs från flera håll. Vi noterar även rikligt med blåskator, trädgårdsträdkrypare och sammetshatta. Nu har vädret blivit riktigt varmt och skönt - och vi njuter!

Vi återvänder på eftermiddagen, via motorväg A5 och samhället **Jaraica-**

jo, till Torrejon el Rubio. Det drar in moln och ett lätt regn faller. Längs vägen ser vi välmående "pata negra", de svarta grisarna, som ger så gott kött och som lär vara en korsning mellan tamt och vilt svin.

Att världen ibland är liten förstår vi när vi är åter, då jag plötsligt hör någon som frågar om "jag är jag" - på svenska! Plötsligt står Leif och Lisa Nordin från Hässleholm bakom oss, sannolikt lika förvånade över mötet som vi själva. De är på samma typ av resa som vi, även om de har valt att flyga till Sevilla. Ett roligt - och oväntat - möte!

Dagen avslutas som vanligt med en "lokal måltid" med utsikt över en trädgård fylld av blommor och vinrankor - och, naturligtvis, ett antal storkbon. Vi har kört 11 mil idag.

Svart stork

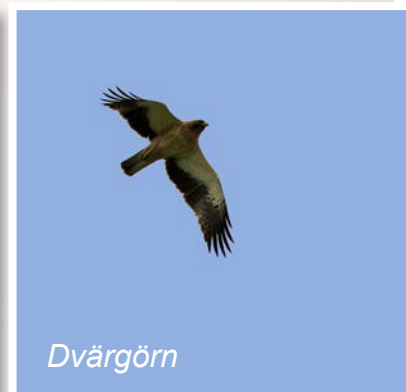
Ett moln mellan oss och gåsgamen

Fransk lavendel

Klippan Penafalcon

Dvärgörn

Gåsgam

Blåskata

Smutsgam (gammal)

Estancia i ekskog (dehesa)

Den blommande stäppen

Blåskator

Kaja vid bo i kyrktorn

Onsdagen den 1 maj

Idag är det helgdag. Vi vaknar klocka 8, noterar växlande molnighet och att det är betydligt varmare idag; Skönt! Åtminstone för Jola som har behov av mer värme än sin mer "kylslagne" make.

Vi kommer iväg först efter halvelva; Vi har ju semester! Redan innan vi hunnit lämna vår by har vi fått bra bilder på stork, härfågel och hussvalor. Vi kör vägen via **Monroy** till staden **Cáceres** på fin landsväg. När vi kommer till vägskalet vid Monroy, stannar vi en timme för att leta efter svartvingad glada (men hittar tyvärr ingen). Istället ser vi gåsgamar, brunglador, rödfalk och en dvärgörn. I ekskogen ser vi flockar av blåskator som söker föda på marken. Någon kilometer från vägskalet i västlig riktning, slutar plötsligt den trädklädda "dehesa" och ersätts abrupt av trädlös stäpp, där stora delar är uppodlade. Enorma fält så långt ögat kan nå! I fjärran ser vi staden Cáceres på sin kulle. I den odlade delen ser vi en stor flock spanska sparvar och två iberiska varfåglar.

Vi passerar **Rio Almontes** imponerande floddravin och ser två överflygande svarta storkar. Vid 12-tiden kommer vi fram till Cáceres med sitt slott och sina kyrkor. En välhållen, modern och fräsch stad, som gör det bästa av intryck. När man reste till Spanien på 1970-talet tyckte man alltid att det var mycket finare i Sverige - Idag konstaterar vi, med stor sorg i hjärtat, att det nästan är tvärtom. Vad förstör vårt eget land med skräp, klotter, sociala och ekonomiska klyftor och allt fler fattiga, som far illa?

Efter ett tag har vi krånglat oss igenom staden och hittat den gamla stadsdelen (som är med på FN:s världsarvslista). Vi går en sväng genom de trånga gränderna, besöker några av kyrkorna och klättrar upp i ett av kyrktornen (Iglesias de San Francisco Javier). Här har vi god utsikt över staden, den omgivande stäppen och ett flertal storkbon. Några kommer vi på bara några meters håll. Vi ser även kajor, rödfalkar och bleka tornsegelare och hör sång från en svart röstjärt. Nere i stan passerar en första-maj-demonstration; Med tanke på Spaniens nuvarande, ekonomiska situation finns det säkert mycket att demonstrera för och emot!

Vi kör vidare österut mot **Turjillo**, tankar och äter lunch (öl och fyra sorters tapas). Vi ser att storkarna bygger sina bon i de väldiga kraftledningsstolparna. Strax efter klockan 16 kommer vi till stan. Vi besöker en ytterst välbesökt ostmässa på stans stora rektangulära torg; massor med oststånd och tusentals gäster. Allt under överseende av Pizarro till häst. De häckande vita storkarna blickar förvånade ner på spektaklet men verkar ta det med upphöjt lugn.

Efter en timme lämnar vi stan och återvänder norrut mot vår by, ser ett flertal svarta grisar och hör en flyktsjungande grässångare. Vid 18-tiden är vi åter i **Torrejon el Rubio**, noterar att temperaturen nu närmar sig tjugo grader och att folk kommit ut på gatuserveringarna. Vi handlar och avnjuter ännu en god plock-middag på rummet, denna gång med ett välsmakande Riojavin av bra kvalitet.

Vi går en "krog-runda" i byn (låter värre än det är) och noterar att ett 40-tal byinvånare samlats i en av barerna för att se Barcelona spela mot Bayern München. Det råder en hysterisk stämning i lokalen och vi ser hur deras lag - ännu en gång - får storstryk av tyskarna. Vilken neslig förlust för dessa fotbollstokiga spanjorer! Efter en Amstelöl återvänder vi till vårt rum, ungefär samtidigt som de svarta stararna samlas till gemensam övernattnings (precis som våra egna starar gör). Idag har vi kört 14 mil.

Utsikt över Cáceres (samtlige bilder)

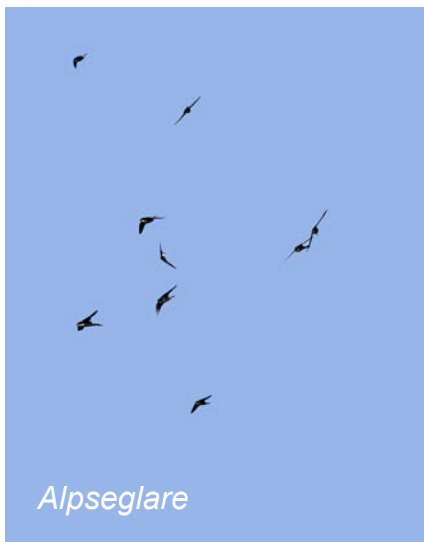

Välbesökt ostmarknad i Turijillo (alla bilderna)

Kväll i Torrejon el Rubio (samtliga bilder)

Alpseglare

Jättestinkfloka

Härfågel med larv

Torsdagen den 2 maj

När tror ni vi vaknar idag? Rätt gissat; Klockan 8! Himlen är molnfri och sommaren är här. Det blir den vanliga frukosten i vårt "casa rural" samt välsmakande mandarinjuice. Betalade 180 euro för tre nätter inklusive frukost och hörde en sommargylling i trädgården.

Ivåg strax efter klockan 10. Körde norrut, genom **Monfragüe-parken**. Stannade vid **Penafalcon-klippan** och såg hundratals gåsgamar och flera svarta storkar. De sistnämnda glänste i grön metallglans på sina ryggar och vingöversidor. Körde vidare norrut, upp mot motorväg EX A1. Storkar bygger bon även på vägmärkena. Vi noterar att man avverkat planterade eukalyptosträd och ersatt det med ursprungliga ekar i parkens norra delar. Både blåskator och härfåglar har varit vanligare än vi förväntat oss, medan vi inte sett en enda skatgök - olika falla ödets lotter!

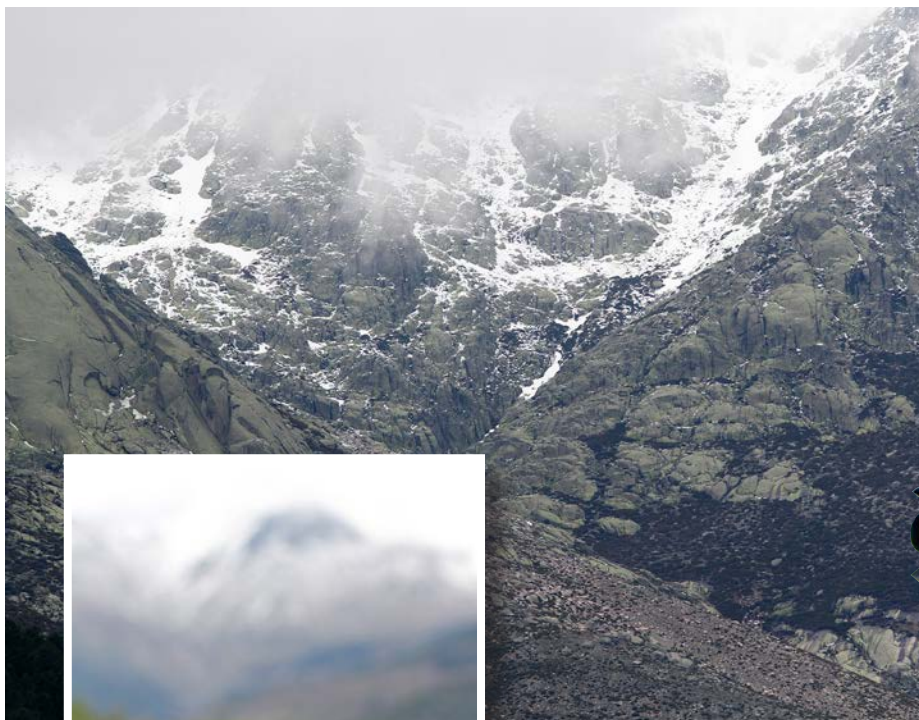
Vi tar väg A5 mot Madrid, passerar **Talavera**, där vi tar en kort paus och ser en stor ödda som förblir obestämd. Strax efter Talavera tar vi av på en mindre väg, som tar oss norrut, mot Gredosbergens sydliga sluttningar. Tyvärr blir det mer mulet och kallare ju närmare bergen vi kommer. Strax efter klockan 14 kommer vi fram till staden **Arenas** i bergen, där vi besöker en trevlig "tjurfäktningsbar" med en trevlig och hjärtlig atmosfär; Vi blir erbjudna två gratisbiljetter till kvällens tjurfäkting i Madrid men Jola vill inte - och jag håller med henne (för husfridens skull)!

Vi kör upp i bergen till en liten bergsby vid namn **El Hernillo**. Träden är precis utslagna och snön täcker fortfarande de näraliggande bergstopparna. Här uppe odlar man äpplen (träden har just gått i blom), oliver och fikon. Stora pinjetallar täcker sluttningarna. Vi noterar vit ginst, forsärla och rasen "iberico" av stjärtnes.

Det är dock för kallt i bergen, vi återvänder söderut mot väg A5 och hittar en liten trevlig by cirka tio mil från Madrid: **Cazalegas**, där vi tar in på ett tvåstjärnigt hostel vid det lilla torget. Vi äter en härlig middag med utsikt över en uppdämd flod. Det är 21 grader varmt och vi njuter av värmen. Under måltiden passerar kohägrar, tornseglare, svarta starar och sjungande gulhämplingar. I det näraliggande kvarteret firar man barnkalas. Innan vi går till sängs besöker vi några av de trevliga barerna runt det lilla torget. Storkarna kikar ner från sina bon och håller oss under uppsikt. Idag har vi kört hela 25 mil.

Klippsparv

Äppelblom

På "tjurfäktarbaren"

Jola in action

Svart stare

Biätare

Klockhyacint

Fredagen den 3 maj

Idag vaknade vi till sång av svartstare, turkduva och sommargylling. Molnfritt men förvånansvärt kyligt. Fotograferade några intensivt sjungande svarta starar från vårt hotellfönster. Åt frukost och gav oss iväg strax efter klockan 10.

Vi kör norrut, mot bergen. Kör lite vilse längs en kanal från den uppdämda floden; hör sommargylling och sydnäktergal. Vi kommer rätt igen och stannar när vi kommer in i ett lite mer kuperat område med ängar och olivodlingar. Här är det mycket blomsterrikt och vi ser härfåglar, biätare, blåskator, tofs- och trädlärkor samt enstaka gåsgamar.

Vid lunchtid kommer vi upp i ett bergsområde som härjats svårt av elden förra sommaren. Nu står de svartbrända trädskeletten i bjär kontrast till de gulblommande fälten. Överallt ser vi dock välskötta små åkerlappar med oliver, vin och grönsaker. Dessa har tydligen klarat sig bättre än de stora träden. Vi hör turturduvor, liksom rödhake och bofink. Desto längre upp längs sluttningen vi kommer ju tydligare märks skogsbrandens härjningar. Här uppe ser vi svavelgula höfjärilar och spanska hålrötsfjärilar i stor mängd, liksom några obestämda vitvingar.

Vi besöker den trevliga bergsbyn **El Real de San Vicente**, tar en öl på en bar vid kyrkan och tankar 20 liter diesel. Träffar en av få som talar en välartikulerad engelska.

Vi kör upp på en mycket dålig väg som på cirka 1 000 m öh tar oss över själva bergskammen. Längst upp noterar vi att träden ännu inte slagit ut och att det fortfarande blommar några vinröda orkidéer av släktet orchis och vilda hyacinter. Här är fågelfaunan ungefär som här hemma: Nötskrika, nötväcka, bofink, rödhake, försärla, talgoxe, blåmes och dubbeltrast.

Strax efter klockan 15 har vi tagit oss över bergen och kommit ner till den lilla byn **Novamursuende**. Vi njuter öl och tapas i solen och ser häckande vita storkar på kyrkan. Varje kyrka med självaktning har ett häckande storkpar på taket! Här nere ser vi åter blåskatorna. Ornitologerna vet nu att den lilla, isolerade populationen på Iberiska halvön inte har ett samband med den i Sydostasien. De bedöms numera som två olika arter, som skiljts åt genom olika nedisningar. Så mina tidigare funderingar om att dessa blåskator först med sjöfarare hit till Spanien kommer på skam.

Vi återvänder till vår by efter en trevlig dagsutflykt i ett underskönt landskap. Vi har kört 8 mil idag.

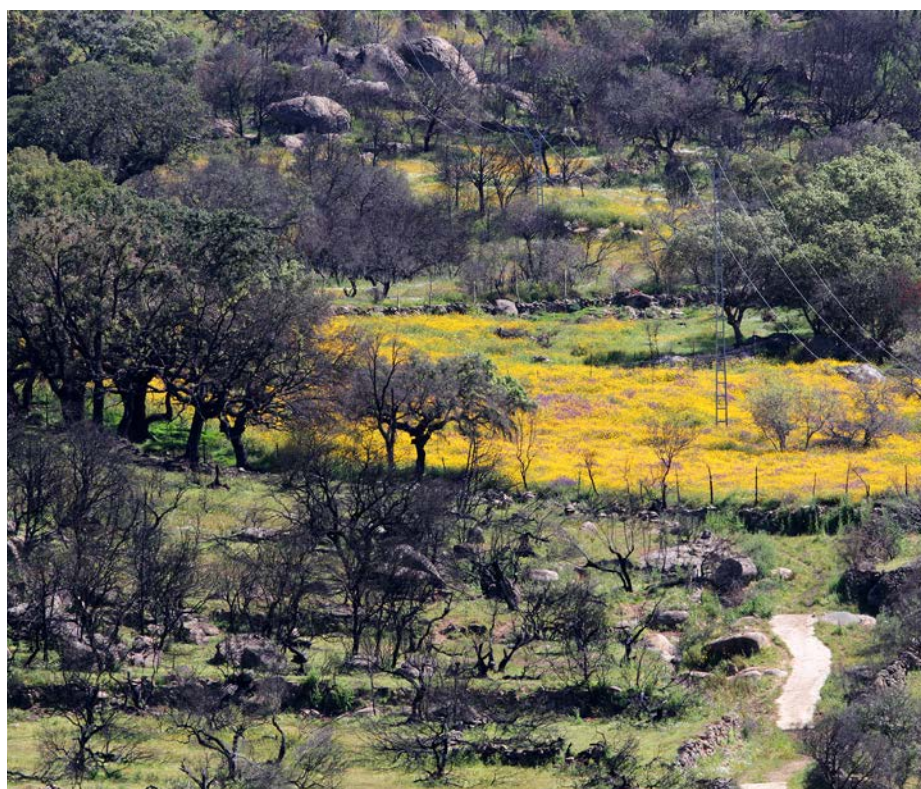
Gök

Gulhämling

Vinodling i bergen

Den brandskadade skogen

Orchis laxiflora

Mariatistel

Stjárnlök

Olivkvist m blomknoppar

Bergsbyn El Real de San Vicente

Typiskt landskap i Extremadura

Lördagen den 4 maj

Idag vaknar vi med tuppen, eller t o m en timme före. Vi hänger på låset till en bar som öppnar före klockan 8, och kommer iväg mot **Madrid** klockan 08:30. Det tar en dryg timme att nå fram till huvudstaden. Desto närmare vi kommer ju mer komplicerade blir vägsystemen men genom "försynen" hittar vi hela vägen till den internationella flygplatsen Barajas och lämnar vår hyrbil åter till Firefly. Vi har kört 13 mil och under hela resan totalt 118 mil.

När vi kommer till Terminal 2 upptäcker vi att vårt SAS-flyg inte flaggats ut ännu - och det är inte så konstigt; Det gick hem till Köpenhamn redan igår! Vi har tagit fel på dag. Det är inte lätt för "nybörjare" att vara ute i stora världen och röra sig! Nu är goda råd dyra: Inom trekvart har vi dock köpt nya biljetter med flygbolaget Iberia och sitter på flyget hem! Bra men surt att de kostade 2000 kr/styck!

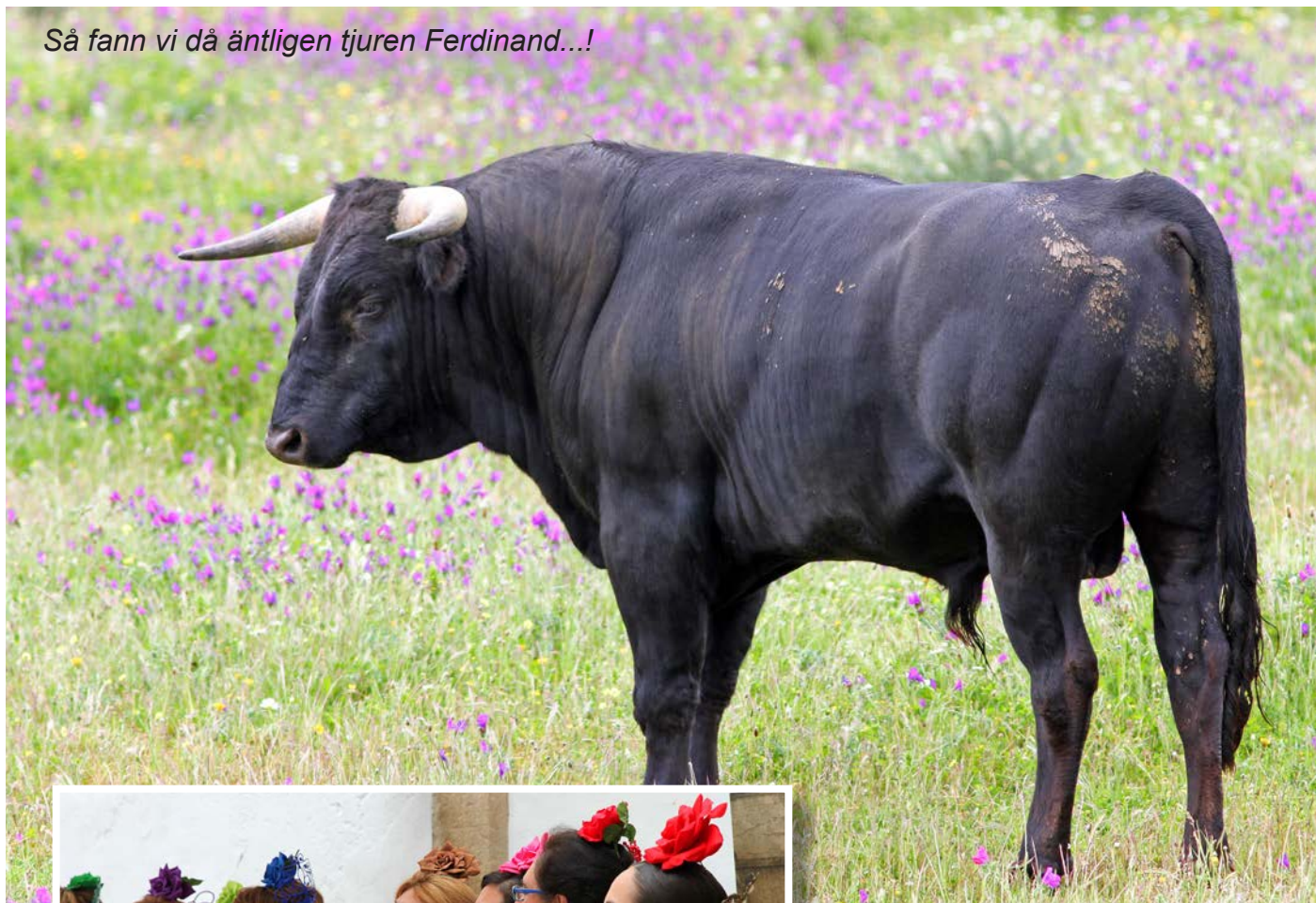
Vi kommer hem två timmar före vi tänkt oss men 4 000 kronor fattigare! Hanna hämtar oss vid stationen i Hässleholm och kör oss och vår packning hem. Borta bra men hemma bäst!

Vi är oerhört nöjda med alla naturupplevelserna och våra bilder men mindre nöjda med det ovanligt kalla vädret, och att det fanns mindre kulturella/historiska platser att besöka. Eller rättare, vi hittade dem inte! Sammantaget exponerades 3 526 bilder.

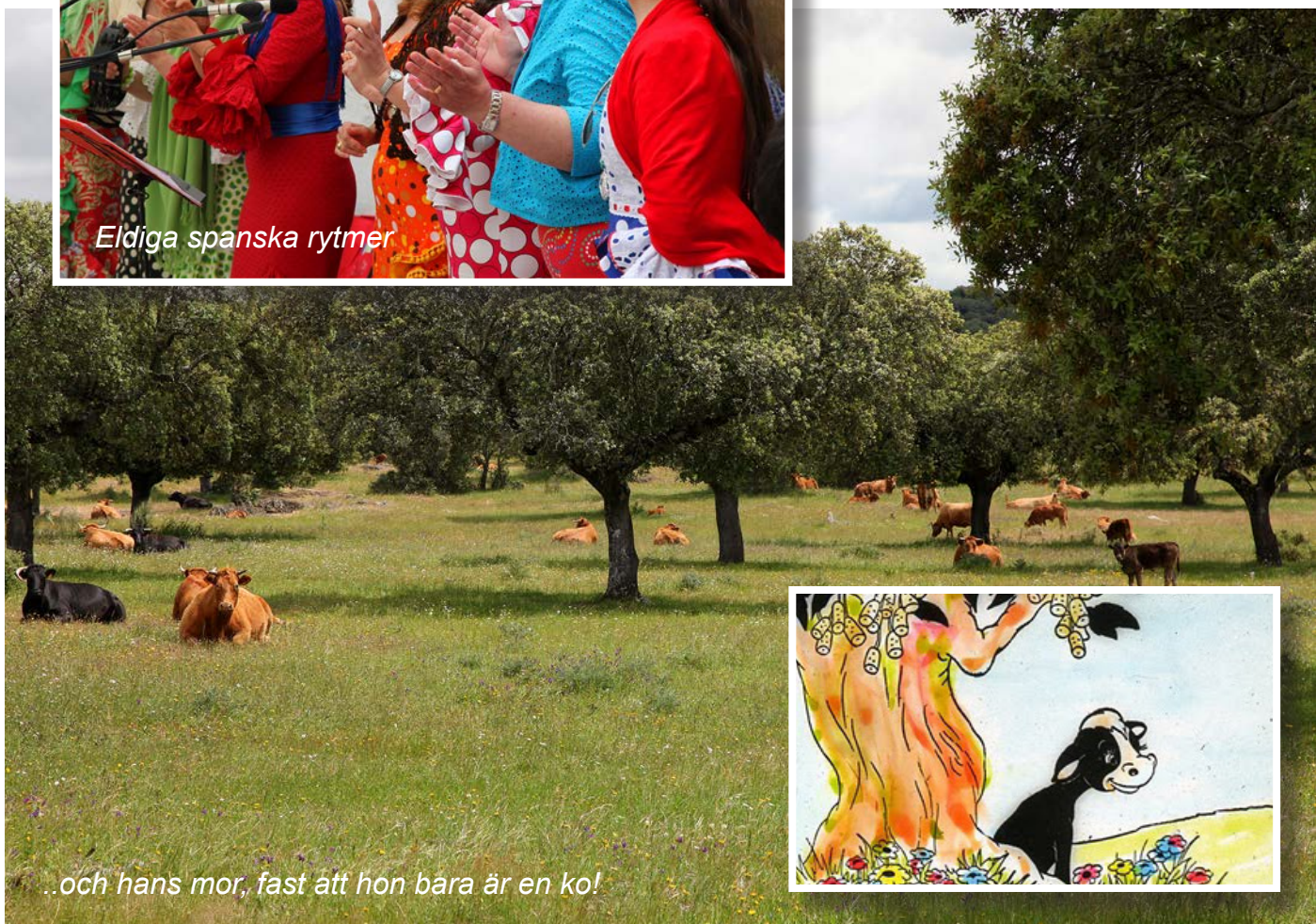

Härfågel och gråsparv

Så fann vi då äntligen tjuren Ferdinand...!

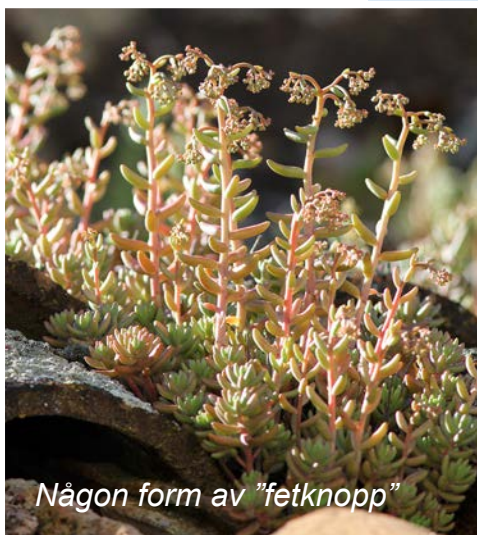
Eldiga spanska rytmer

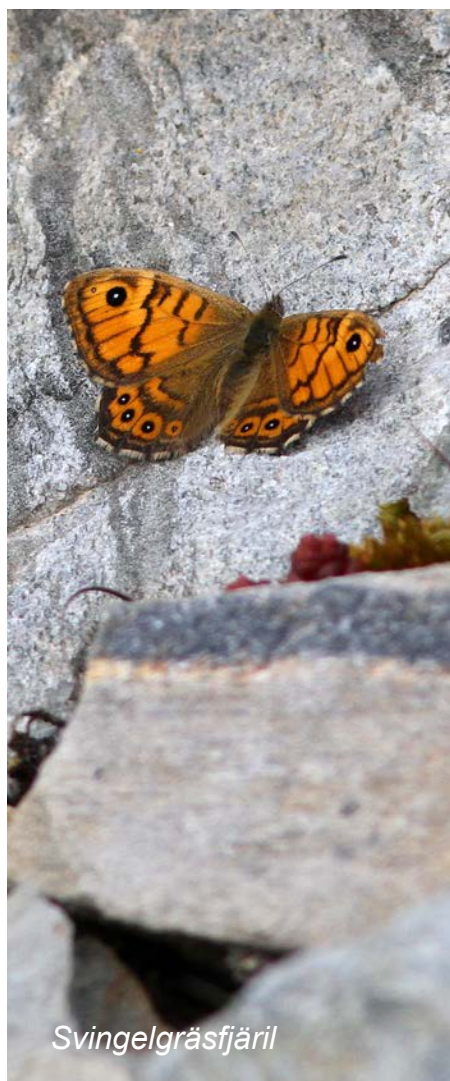
..och hans mor, fast att hon bara är en ko!

De vita storkarna
var mycket vanliga
häckfåglar - Här
med sina närmaste
grannar; kajorna och
gråsparvarna.
De sistnämnda
häckar ofta i själva
storkboet.

Svingelgräsfjäril

Spansk hålotsfjäril

På upptäcktsfärd längs smala vägar - Spännande!

"Storkarnas hus"

Vallmon vid olivlunden

Extremadura

Kossornas himmelrike eller sökandet efter tjuren Ferdinand

Text, foto och layout: Jola & Thomas Johnsson

www.clangula.se

